Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

6 päivänä maaliskuuta 2025*

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – SEUT 258 artikla – Unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelu – Direktiivi (EU) 2019/1937 – 26 artiklan 1 ja 3 kohta – Täytäntöönpanon laiminlyönti ja täytäntöönpanotoimenpiteiden ilmoittamatta jättäminen – SEUT 260 artiklan 3 kohta – Vaatimus kiinteämääräisen hyvityksen maksamisesta – Seuraamuksen määrän vahvistamisperusteet – Rikkomisen vakavuutta ilmaisevan kertoimen automaattinen soveltaminen

Asiassa C-152/23,

jossa on kyse SEUT 258 artiklaan ja SEUT 260 artiklan 3 kohtaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 13.3.2023,

Euroopan komissio, asiamiehinään J. Baquero Cruz ja M. Salyková,

kantajana,

vastaan

Tšekin tasavalta, asiamiehinään T. Müller, J. Očková, M. Smolek ja J. Vláčil,

vastaajana,

jota tukee

Belgian kuningaskunta,

väliintulijana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

toimien kokoonpanossa: varapresidentti T. von Danwitz, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit A. Kumin ja I. Ziemele (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: N. Emiliou,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: tšekki.

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan komissio vaatii kanteellaan unionin tuomioistuinta

– toteamaan, että Tšekin tasavalta ei ole noudattanut unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta 23.10.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1937 (EUVL 2019, L 305, s. 17) 26 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ilmoittanut niistä komissiolle,

– velvoittamaan Tšekin tasavallan maksamaan komissiolle kiinteämääräisen hyvityksen, joka vastaa suurempaa seuraavista kahdesta määrästä:

  – 4 900 euron päiväkohtainen kiinteämääräinen hyvitys kerrottuna päivien määrällä, joka kuluu direktiivissä 2019/1937 vahvistetun täytäntöönpanon määräajan päättymispäivän ja rikkomisen päättymispäivän, tai jos rikkominen ei ole päättynyt, tässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivän välillä

  – kiinteämääräisen hyvityksen vähimmäismäärä 1 372 000 euroa

– velvoittamaan Tšekin tasavallan siinä tapauksessa, että ensimmäisessä luetelmakohdassa mainittuja velvoitteita ei edelleenkään noudateta tässä asiassa annettavan tuomion julistamishetkellä, maksamaan komissiolle 19 110 euron päiväkohtaisen uhkasakon jokaiselta viivästymispäivältä tässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä alkaen siihen asti, kunnes Tšekin tasavalta noudattaa direktiivin 2019/1937 mukaisia velvoitteitaan

– velvoittamaan Tšekin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Direktiivi 2019/1937

2 Direktiivin 2019/1937 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”– – Usein väärinkäytösten mahdolliset ilmoittajat eivät vastatoimien pelossa kuitenkaan uskalla ilmoittaa väärinkäytöksiin liittyvistä huolenaiheista tai epäilyistä. Tästä syystä väärinkäytösten ilmoittajien tasapuolisen ja tehokkaan suojelun merkitys tunnustetaan enenevässä määrin sekä [Euroopan] unionin tasolla että kansainvälisellä tasolla.”

3 Direktiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on tehostaa unionin oikeuden ja politiikkojen täytäntöönpanon valvontaa tietyillä aloilla vahvistamalla yhteiset vähimmäisvaatimukset korkean suojelun tason tarjoamiseksi henkilöille, jotka ilmoittavat unionin oikeuden rikkomisista.”

4 Direktiivin 26 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 17 päivänä joulukuuta 2021.

– –

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä ja määräyksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.”

Vuoden 2023 tiedonanto

5 Komission tiedonannon 2023/C 2/01, jonka otsikko on ”Taloudelliset seuraamukset rikkomusmenettelyissä” (EUVL 2023, C 2, s. 1; jäljempänä vuoden 2023 tiedonanto), 3 kohta koskee uhkasakkoa ja 4 kohta kiinteämääräistä hyvitystä.

6 Mainitun tiedonannon 3.2 kohdassa, joka koskee rikkomisen vakavuutta ilmaisevan kertoimen soveltamista päiväkohtaisen uhkasakon laskennassa, todetaan seuraavaa:

”Rikkomista, jossa on kyse siitä, että jäsenvaltio ei ole – – ilmoittanut toimenpiteistä, joilla lainsäätämisjärjestystä noudattaen annettu direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, pidetään aina vakavana. Uhkasakon määrän mukauttamiseksi tapauksen erityisiin olosuhteisiin komissio määrittää vakavuutta ilmaisevan kertoimen kahden muuttujan perusteella: niiden unionin sääntöjen merkitys, joita on rikottu tai joita ei ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja rikkomisen vaikutukset yleisiin ja erityisiin etuihin.

– –”

7 Saman tiedonannon 3.2.2 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Komissio soveltaa [SEUT] 260 artiklan 3 kohdan nojalla vireille pantuihin kanteisiin järjestelmällisesti rikkomisen vakavuutta ilmaisevaa kerrointa 10, jos jäsenvaltio ei ilmoita toteuttaneensa mitään täytäntöönpanotoimenpiteitä. Oikeusvaltioperiaatteen noudattamiseen perustuvassa unionissa kaikkia lainsäätämisjärjestystä noudattaen annettuja direktiivejä on pidettävä yhtä tärkeinä ja jäsenvaltioiden on saatettava ne kaikilta osin osaksi kansallista lainsäädäntöä direktiiveissä asetetuissa määräajoissa.

Jos velvoitetta ilmoittaa täytäntöönpanotoimenpiteistä rikotaan osittain, täytäntöönpanon puutteellisuus on otettava huomioon määritettäessä vakavuutta ilmaisevan kertoimen arvoa, joka on alle 10. Lisäksi voidaan ottaa huomioon rikkomisen vaikutukset yleisiin ja erityisiin etuihin – –”

8 Vuoden 2023 tiedonannon 3.3 kohdassa, jonka otsikko on ”Rikkomisen kestoa ilmaisevan kertoimen soveltaminen”, todetaan seuraavaa:

”– –

Rikkomisen kestoa ilmaisevan kertoimen arvo vaihtelee asteikolla 1-3. Sen laskentaperusteena käytetään suhdetta 0,10/kuukausi alkaen päivästä, jona ensimmäinen tuomio annettiin, tai sitä päivää seuraavasta päivästä, jona määräaika kyseisen direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä päättyi.

– –”

9 Kyseisen tiedonannon 3.4 kohdassa, jonka otsikko on ”Jäsenvaltion maksukyky”, todetaan seuraavaa:

”– –

Tämän varoittava vaikutus otetaan huomioon kertoimella n. Se lasketaan seuraavien kahden tekijän painotettuna geometrisena keskiarvona: Tämän varoittava vaikutus otetaan huomioon kertoimella n. Se lasketaan seuraavien kahden tekijän painotettuna geometrisena keskiarvona: jäsenvaltioiden bruttokansantuotteiden (BKT) keskiarvoon suhteutettu kyseisen jäsenvaltion BKT, jonka painotuskerroin on kaksi, ja jäsenvaltioiden keskimääräiseen asukaslukuun suhteutettu kyseisen jäsenvaltion asukasluku, jonka painotuskerroin on yksi. Näin saadaan kyseisen jäsenvaltion maksukyky suhteessa muiden jäsenvaltioiden maksukykyyn:

$$\text{facteur n} = \left(\frac{\text{PIB}_n}{\text{PIB}_{moy}}\right)^{2/3} \text{x} \left(\frac{\text{Pop}_n}{\text{Pop}_{moy}}\right)^{1/3}$$

– –

– – komissio päätti tarkistaa kertoimen n laskentamenetelmäänsä, joka perustuu nyt pääasiassa jäsenvaltioiden BKT:hen ja toissijaisesti niiden asukaslukuun demografisena perusteena, jonka avulla voidaan säilyttää asianmukainen ero eri jäsenvaltioiden välillä. Kun kertoimen n laskennassa otetaan huomioon jäsenvaltioiden asukasluku yhden kolmasosan painoarvolla, jäsenvaltioiden n-kertoimien vaihtelu vähenee kohtuulliseksi verrattuna yksinomaan jäsenvaltioiden BKT:hen perustuvaan laskentaan. Näin kertoimen n laskemiseen lisätään myös vakauttava tekijä, koska asukasluku ei todennäköisesti vaihtele merkittävästi vuodesta toiseen. Jäsenvaltion BKT saattaa sen sijaan vaihdella enemmän vuosittain erityisesti talouskriisin aikana. Koska jäsenvaltion BKT:n painoarvo laskennassa on edelleen kaksi kolmasosaa, se on kuitenkin edelleen pääasiallinen tekijä arvioitaessa jäsenvaltion maksukykyä.

– –”

10 Kyseisen tiedonannon 4.2 kohdassa täsmennetään kiinteämääräisen hyvityksen laskentamenetelmä seuraavasti:

”Kiinteämääräinen hyvitys lasketaan pitkälti samalla tavalla kuin uhkasakko, eli

– kertomalla kiinteä vakiomäärä vakavuutta ilmaisevalla kertoimella

– kertomalla tulos kertoimella n

– kertomalla tulos niiden päivien lukumäärällä, joina rikkominen jatkuu

– –”

11 Saman tiedonannon 4.2.1 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Kiinteämääräisen hyvityksen laskemiseksi päiväkohtainen määrä kerrotaan niiden päivien lukumäärällä, joina rikkominen jatkuu. Tämä lukumäärä määritellään seuraavasti:

– –

– [SEUT] 260 artiklan 3 kohdan nojalla nostetut kanteet: päivien lukumäärä sitä seuraavasta päivästä, jona määräaika kyseisen direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä on päättynyt, rikkomisen päättymispäivään, tai, jos laiminlyöntiä ei korjata, [SEUT] 260 artiklan nojalla annetun tuomioon antamispäivään.

– –”

12 Vuoden 2023 tiedonannon 4.2.2 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Komissio soveltaa kiinteämääräisen hyvityksen laskennassa samaa vakavuutta ilmaisevaa kerrointa ja samaa kiinteää kerrointa n kuin uhkasakon laskemisessa.

Kiinteämääräisen hyvityksen kiinteä vakiomäärä on pienempi kuin uhkasakkojen kohdalla. – –

Kiinteämääräiseen hyvitykseen sovellettava kiinteä vakiomäärä vahvistetaan liitteen [I] kohdassa [2].

– –”

13 Kyseisen tiedonannon liitteen I, jonka otsikko on ”Tuomioistuimelle ehdotettujen taloudellisten seuraamusten määrittämiseen käytetyt tiedot”, 2 kohdassa todetaan, että tiedonannon kohdassa 4.2.2 mainittu kiinteämääräisen hyvityksen kiinteä vakiomäärä on 1 000 euroa päivältä, eli yksi kolmasosa uhkasakon kiinteästä vakiomäärästä, ja sen 3 kohdassa todetaan, että Tšekin tasavallalle vahvistettu n-kerroin on 0,49. Kyseisessä liitteessä I olevassa 5 kohdassa täsmennetään, että kiinteämääräisen hyvityksen vähimmäismäärä on Tšekin tasavallan osalta 1 372 000 euroa.

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa

14 Komissio lähetti 27.1.2022 Tšekin tasavallalle virallisen huomautuksen, jossa se moitti tätä siitä, ettei tämä ollut ilmoittanut sille kaikista direktiivin 2019/1937, jonka täytäntöönpanon määräaika oli päättynyt 17.12.2021, noudattamisen edellyttämistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä. Tšekin tasavalta ilmoitti 21.3.2022 päivätyssä vastauksessaan useista toimenpiteistä, joiden se väitti mahdollistavan kyseisen direktiivin osittaisen täytäntöönpanon. Lisäksi Tšekin tasavalta ilmoitti 25.3.2022 päivätyssä vastauksessaan, että täytäntöönpanoprosessi tullaan saattamaan päätökseen kahdella valmisteilla olevalla toimenpiteellä vuoden 2023

ensimmäisen puoliskon loppuun mennessä. Vastauksiin oli liitetty selittävä asiakirja, jossa mainittiin muun muassa kunkin mainitun direktiivin säännöksen osalta se kansallinen säännös tai ne säännökset, joilla täytäntöönpano suoritetaan.

15 Koska direktiivin täytäntöönpanosta ei myöhemminkään ilmoitettu, komissio osoitti 15.7.2022 Tšekin tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä noudattamaan kyseisen direktiivin mukaisia velvoitteitaan kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon vastaanottamisesta.

16 Tšekin tasavalta korosti perusteltuun lausuntoon 9.9.2022 antamassaan vastauksessa katsovansa, että direktiivi 2019/1937 on pantu osittain täytäntöön sen siihen mennessä komissiolle ilmoittamilla toimenpiteillä ja kansallisten viranomaisten hallintokäytännöllä. Se mainitsi lisäksi, että joka tapauksessa tietyt kyseisen direktiivin säännökset ovat sellaisia, etteivät ne edellytä erityisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä. Se muistutti myös, että laki kyseisen direktiivin täytäntöönpanosta tullaan antamaan vuoden 2023 ensimmäisen puoliskon lopussa.

17 Tšekin tasavalta ilmoitti komissiolle 14.9.2022 uusista täytäntöönpanotoimenpiteistä sekä selittävän asiakirjan päivitetystä versiosta. Se ilmoitti 1.12.2022 päivätyssä täydentävässä vastauksessaan perusteltuun lausuntoon myös, että täysimääräisen ja tehokkaan täytäntöönpanon edellyttämät lakiehdotukset oli toimitettu kansalliselle lainsäätäjälle 30.11.2022.

18 Koska komissio katsoi, ettei Tšekin tasavalta ollut vieläkään noudattanut velvoitteitaan, se päätti 13.3.2023 nostaa nyt käsiteltävän kanteen unionin tuomioistuimessa.

19 Tšekin tasavalta ilmoitti 20. ja 21.6.2023 komissiolle uusista direktiivin 2019/1937 täytäntöönpanotoimenpiteistä, muun muassa väärinkäytöksistä ilmoittajien suojelusta annetusta laista 171/2023 (zákon č. 171/2023 Sb., o ochraně oznamovatelů) ja tiettyjen lakien muuttamisesta väärinkäytöksistä ilmoittajien suojelusta annetun lain antamisen yhteydessä annetusta laista 172/2023 (zákon č. 172/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ochraně oznamovatelů). Nämä kaksi lakia tulivat voimaan 1.8.2023.

20 Unionin tuomioistuimen presidentin 18.10.2023 antamalla päätöksellä Belgian kuningaskunta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan Tšekin tasavallan vaatimuksia.

21 Unionin tuomioistuimen presidentin 19.12.2023 tekemällä päätöksellä asian käsittelyä lykättiin siihen saakka, kunnes asiassa C-147/23 annetaan ratkaisu. Asian käsittelyä jatkettiin 25.4.2024 annetun tuomion komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi) (C-147/23, EU:C:2024:346) julistamisen jälkeen unionin tuomioistuimen presidentin samana päivänä tekemällä päätöksellä.

22 Komissio ilmoitti 28.5.2024 päivätyllä asiakirjalla unionin tuomioistuimelle, että Tšekin tasavallan voidaan katsoa saattaneen direktiivin 2019/1937 täytäntöönpano päätökseen 1.8.2023. Niinpä komissio yhtäältä luopui osittain kanteestaan uhkasakon määräämisen osalta ja toisaalta muutti vaatimustaan Tšekin tasavallan velvoittamisesta maksamaan kiinteämääräinen hyvitys siten, että se vaati tällä perusteella 2 895 900 euron määrää.

Kanne

SEUT 258 artiklaan perustuva jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen

Asianosaisten lausumat

23 Komissio muistuttaa, että SEUT 288 artiklan kolmannen kohdan mukaan jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat säännökset sen varmistamiseksi, että direktiivit saatetaan osaksi kansallista oikeusjärjestystä direktiiveissä säädetyissä määräajoissa, ja ilmoitettava näistä säännöksistä välittömästi komissiolle.

24 Komissio täsmentää, että arvioitaessa sitä, onko näitä velvoitteita jätetty noudattamatta, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli komission sille osoittamassa perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä.

25 Nyt käsiteltävässä asiassa Tšekin tasavalta ei antanut direktiivin 2019/1937 täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ilmoittanut komissiolle niiden antamisesta ennen 15.7.2022 päivätyssä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymistä.

26 Tšekin tasavallan oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä ilmoittamilla säännöksillä, jotka annettiin ennen direktiivin 2019/1937 voimaantuloa, ei komission mukaan panna kyseistä direktiiviä asianmukaisesti täytäntöön, kun otetaan huomioon ilmoitettujen säännösten soveltamisalan yleisyys ja se, ettei niissä viitata kyseiseen direktiiviin. Niinpä yksikään ilmoitetuista säännöksistä ei komission mukaan sisällä erityisiä toimenpiteitä väärinkäytöksistä ilmoittajien suojaamiseksi mainitussa direktiivissä edellytetyllä tavalla.

27 Komissio korostaa lisäksi, että hallintokäytäntöä ei voida rinnastaa direktiivin säännösten täytäntöönpanoon, kun otetaan huomioon jäsenvaltioita direktiivien täytäntöönpanossa koskevat vakautta ja oikeusvarmuutta koskevat vaatimukset.

28 Tšekin tasavalta myöntää, että direktiiviä 2019/1937 ei saatettu täysimääräisesti osaksi kansallista oikeutta perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, ja täsmentää, että täytäntöönpanon päätökseen saattava laki oli määrä antaa vastineen jättämistä seuraavien päivien aikana.

29 Kyseinen jäsenvaltio kiistää kuitenkin sekä kanteen tutkittavaksi ottamisen että sen perusteltavuuden.

30 Se nimittäin katsoo ensinnäkin komission muuttaneen oikeudenkäynnin kohdetta kannekirjelmässä. Kannekirjelmässä tarkoitettu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen eroaa sen mukaan perustellussa lausunnossa määritetystä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä, koska komissio ei ottanut huomioon ennen perustellun lausunnon tiedoksi antamista ilmoitettuja osittaista täytäntöönpanoa merkitseviä säännöksiä, vaikka se ei kyseenalaistanut niiden merkitystä, kuten perustellun lausunnon sanamuodosta ilmenee. Näin toimiessaan komissio ei määrittänyt täsmällisesti sen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen laajuutta, josta Tšekin tasavaltaa moititaan, ja loukkasi siten sen puolustautumisoikeuksia.

31 Toiseksi kanne on Tšekin tasavallan mukaan perusteeton siltä osin kuin se koskee niitä direktiivin 2019/1937 säännöksiä, jotka on pantu täytäntöön sen ilmoittamilla säännöksillä ja tietyillä hallintokäytännöillä. Tiettyjen ilmoitettujen säännösten yleisluonteisuus, jota Tšekin tasavalta ei kiistä, ei nimittäin merkitse sitä, ettei niillä voida panna kyseistä direktiiviä asianmukaisesti täytäntöön. Tšekin tasavalta väittää yksilöineensä mainitun direktiivin 29 artiklasta yhteensä 102 säännöstä, joita oli arvioitava sen kannalta, onko ne tarpeen saattaa osaksi kansallista oikeutta. Sen mukaan niistä 49 säännöstä pantiin täytäntöön voimassa olevalla lainsäädännöllä ja 23 muuta säännöstä eivät olleet merkityksellisiä täytäntöönpanotoimenpiteiden kannalta. Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen on sen mukaan siten rajoituttava 30 säännökseen.

32 Ensinnäkin sääntöjenvastaista menettelyä tehtävien hoitamisessa koskevien epäilyjen ilmoittamista koskevista säännöksistä annetulla hallituksen asetuksella 145/2015 (nařízení vlády č. 145/2015 Sb., o opatřeních souvisejících s oznamováním podezření ze spáchání protiprávního jednání ve služebním Úřadu), josta Tšekin tasavalta ilmoitti komissiolle, voidaan sen mukaan panna täytäntöön 28 direktiivin 2019/1937 säännöstä, jotka koskevat virkamiesasemassa olevia väärinkäytöksistä ilmoittajia, erityisesti kyseisen direktiivin 1 ja 6 artikla, 5 artiklan 11 alakohta ja 19 artikla.

33 Siltä osin kuin kyse on sellaisista väärinkäytösten ilmoittajista, jotka eivät ole virkamiesasemassa, vähimmäissuoja taataan Tšekin tasavallan mukaan muun muassa rikoslaista, siviililaista, hallintomenettelylaista ja työlaista muodostuvalla yleisellä säännöstöllä. Tšekin tasavalta katsoo, että tähän yleiseen säännöstöön sisältyvät erityissäännökset mahdollistavat muun muassa direktiivin 2019/1937 3 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan 5, 7 ja 9 alakohdan, 11 artiklan 6 kohdan, 12 artiklan 1–3 ja 5 kohdan, 16 artiklan 2 ja 4 kohdan, 20 artiklan 1 ja 2 kohdan, 21 artiklan 5, 6 ja 8 kohdan, 22 artiklan sekä 23 artiklan 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanon.

34 Tšekin tasavalta katsoo vielä, että direktiivin 2019/1937 1 artiklalla, 2 artiklan 2 kohdalla, 3 artiklan 4 kohdalla, 8 artiklan 7 ja 8 kohdalla sekä 9 kohdan toisella ja kolmannella alakohdalla, 11 artiklan 3–5 kohdalla, 15 artiklan 2 kohdalla, 17 artiklalla, 21 artiklan 4 kohdalla, 25 artiklalla, 26 artiklan 1 kohdalla, 27–29 artiklalla sekä direktiivin liitteessä olevilla I ja II osalla ei ole merkitystä direktiivin täytäntöönpanon kannalta, joten niiden saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ei ole tarpeen.

35 Komissio täsmentää vastauskirjelmässään aluksi, että sekä perustellusta lausunnosta että kannekirjelmästä ilmenee, että se moittii Tšekin tasavaltaa siitä, ettei tämä toteuttanut direktiiviä 2019/1937 koskevaa erityistä täytäntöönpanotoimea. Se ei siten katso muuttaneensa oikeudenkäynnin kohdetta kannekirjelmässä.

36 Komissio muistuttaa, että sellaisen erityisen täytäntöönpanotoimen antaminen, jossa viitataan täytäntöönpantavaan direktiiviin, on vaatimus, jonka avulla kansalaiset ja oikeushenkilöt voivat saada selville kaikki kyseiseen direktiiviin perustuvat oikeutensa.

37 Komissio katsoo vielä, ettei ole poissuljettua, että erillisessä täytäntöönpanotoimessa viitataan olemassa olevaan lainsäädäntöön. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioille asetettu vilpittömän yhteistyön velvoite, ei kuitenkaan voida hyväksyä sitä, että direktiivin täytäntöönpanon viivästymisen myöntävä jäsenvaltio ilmoittaa oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä komissiolle erilaisista yleisluonteisista kansallisista toimista, jotka eivät koske erityisesti täytäntöönpantavaa direktiiviä. Komissio katsoo, että sen toiminnan tehokkuus kärsii väistämättä tällaisesta käyttäytymisestä.

38 Tšekin tasavalta viittaa vastauskirjelmässään perusteltuun lausuntoon ja toistaa ensinnäkin jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen kohteen muuttamista koskevan väitteensä perustelunaan se, että perustellusta lausunnosta ja sitä edeltäneestä menettelystä ilmenee selvästi, että komissio oli katsonut Tšekin tasavallan panneen direktiivin 2019/1937 täytäntöön osittain. Näin menetellessään komissio ei ilmoittanut perustellussa lausunnossa syitä, joiden vuoksi se katsoi, että ilmoitetut säännökset eivät olleet merkityksellisiä.

39 Toiseksi Tšekin tasavalta muistuttaa 8.7.2019 annettuun tuomioon komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot) (C-543/17, EU:C:2019:573) vedoten, että komission tehtävänä on SEUT 260 artiklan 3 kohtaan perustuvassa menettelyssä osoittaa täytäntöönpanon laiminlyönti, eikä se voi täyttää tätä velvoitetta huomauttamalla, että ilmoitettuihin säännöksiin ei sisälly viittausta direktiiviin 2019/1937.

40 Ilmoitettujen säännösten tutkimisesta aiheutuva hallinnollinen rasite ei myöskään vapauta komissiota velvollisuudesta näyttää toteen väitetty jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

– *Tutkittavaksi ottaminen*

41 Tšekin tasavalta katsoo ensinnäkin, että komissio laajensi kanteen kohdetta kannevaiheessa ja esitti kannekirjelmässä, ettei direktiiviä 2019/1937 ollut pantu lainkaan täytäntöön kansallisessa oikeudessa, vaikka se oli perustellussa lausunnossa todennut kyseisen direktiivin täytäntöönpanon puutteellisuuden.

42 On muistutettava, että oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn tarkoituksena on antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhtäältä tilaisuus täyttää unionin oikeuden mukaiset velvoitteensa ja toisaalta tilaisuus puolustautua asianmukaisesti komission esittämiä väitteitä vastaan (tuomio 19.9.2017, komissio v. Irlanti (Rekisteröintivero) (C-552/15, EU:C:2017:698), 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). SEUT 258 artiklan nojalla nostetun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen kohde rajataan komission perustellussa lausunnossa, joten kanteen on perustuttava samoihin syihin ja perusteisiin kuin lausunnon. Tämä vaatimus ei kuitenkaan voi merkitä sitä, että perustellun lausunnon lausunto-osassa jäsenvaltiota vastaan esitettyjen väitteiden ja kannekirjelmässä esitettyjen vaatimusten pitäisi kaikissa tilanteissa olla täysin yhteneviä, kunhan perustellussa lausunnossa määritettyä oikeusriidan kohdetta ei ole laajennettu tai muutettu. Komissio voi muun muassa täsmentää kannekirjelmässään alkuperäisiä väitteitään edellyttäen kuitenkin, ettei se muuta oikeusriidan kohdetta (tuomio 16.4.2015, komissio v. Saksa, C-591/13, EU:C:2015:230, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

43 Nyt käsiteltävässä asiassa 15.7.2022 annetusta perustellusta lausunnosta ilmenee, että komissio moitti Tšekin tasavaltaa siitä, ettei tämä ollut antanut kaikkia direktiivin 2019/1937 täytäntöönpanon edellyttämiä säännöksiä eikä ilmoittanut niistä, mitä kyseinen jäsenvaltio ei kiistä. Tšekin tasavalta täsmentää tältä osin, että se ilmoitti mainittuun perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa komissiolle olemassa olevaan lainsäädäntöönsä jo sisältyvistä säännöksistä, joiden se katsoi mahdollistavan tiettyjen kyseisen direktiivin säännösten täytäntöönpanon.

44 Komissio muistuttaa kannekirjelmässään katsovansa, että direktiivin saattaminen osaksi kansallista oikeusjärjestystä edellyttää sellaisen erityisen toimen antamista, jossa viitataan kyseessä olevaan direktiiviin, ja vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että Tšekin tasavalta ei ole antanut tällaista toimea eikä ilmoittanut tällaisesta toimesta ja että se ei siten ole noudattanut direktiivin 2019/1937 26 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

45 Niinpä ei voida katsoa, että komissio olisi laajentanut kanteen kohdetta siitä, millaisena se määritettiin 15.7.2022 päivätyssä perustellussa lausunnossa.

46 Toiseksi Tšekin tasavalta väittää, ettei komissio esittänyt riittävän täsmällisesti ja selkeästi syitä, joiden vuoksi säännökset, jotka Tšekin tasavalta ilmoitti sille oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn aikana direktiivin 2019/1937 osittaisina täytäntöönpanotoimenpiteinä, eivät komission mielestä mahdollistaneet väitetyn jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen kohteen supistamista.

47 Kuten edellä 44 kohdassa muistutettiin, sekä perustellusta lausunnosta että nyt käsiteltävästä kanteesta ilmenee, että komissio moittii Tšekin tasavaltaa siitä, ettei se ole antanut erityistä toimea, joka mahdollistaa direktiivin 2019/1937 täytäntöönpanon ja johon sisältyy viittaus kyseiseen direktiiviin, eikä ilmoittanut tällaisesta toimesta.

48 Tässä yhteydessä on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden on joka tapauksessa toteutettava erillinen täytäntöönpanotoimi, jos kyseisessä direktiivissä säädetään nimenomaisesti, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen direktiivin täytäntöönpanosäännöksissä viitataan tähän direktiiviin tai että niihin liitetään tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti (tuomio 14.3.2024, komissio v. Latvia (Eurooppalainen sähköisen viestinnän säännöstö), C-454/22, EU:C:2024:235, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Koska Tšekin tasavalta on nyt käsiteltävässä asiassa täsmentänyt sekä oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä että vastineessaan, että erillinen täytäntöönpanotoimi, jossa viitataan nimenomaisesti direktiiviin 2019/1937, oli määrä toteuttaa, on kiistatonta, että tällaista toimea ei ollut toteutettu kanteen nostamisajankohtana.

50 Tšekin tasavalta ei siten voi vaatia nyt käsiteltävän kanteen tutkimatta jättämistä sillä perusteella, ettei se voinut tietää sen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen laajuutta, josta sitä moitittiin, koska yhtäältä se oli itse aloittanut kansallisen lainsäädäntömenettelyn direktiivin 2019/1937 mukaisten velvoitteidensa noudattamiseksi ja koska toisaalta sen erillisen täytäntöönpanotoimen, jonka toteuttamisesta se ilmoitti, oli määrä tulla voimaan vasta 1.8.2023 eli lähes viisi kuukautta nyt käsiteltävän kanteen nostamisen jälkeen ja yli 19 kuukautta sen jälkeen, kun direktiivin 2019/1937 täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 17.12.2021.

51 Tästä seuraa, että nyt esillä oleva kanne voidaan ottaa tutkittavaksi.

– *Asiakysymys*

52 Direktiivin 2019/1937 26 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava sen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 17.12.2021. Direktiivin 26 artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että jäsenvaltioiden antamissa kansallisissa säännöksissä ja määräyksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Lisäksi 26 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

53 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä unionin tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

54 Kuten edellä 48 kohdassa muistutettiin, jäsenvaltioiden on joka tapauksessa toteutettava erillinen toimi kyseessä olevan direktiivin täytäntöönpanemiseksi, jos kyseisessä direktiivissä säädetään nimenomaisesti, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen direktiivin täytäntöönpanosäännöksissä viitataan tähän direktiiviin tai että niihin liitetään tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti (tuomio 14.3.2024, komissio v. Latvia (Eurooppalainen sähköisen viestinnän säännöstö), C-454/22, EU:C:2024:235, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

55 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio totesi ensin, ettei Tšekin tasavalta ollut ilmoittanut sille kaikkia direktiivin 2019/1937 täytäntöönpanon edellyttämiä säännöksiä ja määräyksiä, minkä jälkeen se osoitti kyseiselle jäsenvaltiolle 15.7.2022 perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä noudattamaan kyseisessä lausunnossa tarkoitettuja velvoitteita määräajassa, joka oli kaksi kuukautta lausunnon vastaanottamisesta.

56 Kuten Tšekin tasavallan nyt käsiteltävässä asiassa toimittamasta vastineesta ja vastauksesta ilmenee, se ei ollut kyseisen määräajan päättyessä antanut kaikkia direktiivin 2019/1937 noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä siten myöskään ilmoittanut niistä komissiolle.

57 Sen 9.9.2022 antamasta vastauksesta ja sen 14.9.2022 päivätystä ilmoituksesta ilmenee kuitenkin, että viimeksi mainittuna päivänä komissiolle ilmoitettiin direktiivin 2019/1937 osittaisina täytäntöönpanotoimina säännöksistä, jotka sisältyivät muun muassa siviililakiin, hallintomenettelylakiin, työlakiin ja hallituksen asetukseen 145/2015. Tšekin tasavalta ilmoitti komissiolle myös, että tietyt kyseisen direktiivin säännökset oli jo pantu täytäntöön, koska kansallinen hallintokäytäntö oli niiden mukainen, ja että useat muut kyseisen direktiivin säännökset olivat joka tapauksessa sellaisia, että ne eivät edellyttäneet täytäntöönpanotoimenpiteitä. Tšekin tasavalta täsmensi lisäksi, että direktiivin täytäntöönpanoa koskevan erillisen toimen oli määrä tulla voimaan vuoden 2023 ensimmäisen puoliskon lopussa.

58 Tältä osin Tšekin tasavalta myöntää ensinnäkin, että koska direktiivin 2019/1937 saattaminen osaksi kansallista oikeusjärjestystä oli määrä saattaa päätökseen vuoden 2023 kuluessa, kyseistä direktiiviä ei ollut pantu täysimääräisesti täytäntöön sen 26 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan päättyessä eikä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä 15.9.2022.

59 Toiseksi komissiolle oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn aikana ilmoitetuista kansallisen oikeuden säännöksistä on todettava yhtäältä, että kun otetaan huomioon edellä 54 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö, se, että ennen direktiivin 2019/1937 voimaantuloa voimassa ollut jäsenvaltion lainsäädäntö oli kyseisen jäsenvaltion mukaan jo kyseisen direktiivin mukainen, ei riitä perusteeksi katsoa, ettei kyseisellä jäsenvaltiolla ollut velvollisuutta saattaa mainittu direktiivi osaksi kansallista oikeusjärjestystään, eikä tällaisella seikalla voida siten oikeuttaa tällaista jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä (tuomio 14.3.2024, komissio v. Latvia (Eurooppalainen sähköisen viestinnän säännöstö), C-454/22, EU:C:2024:235, 42 kohta).

60 Toisaalta on katsottava, että vaikka onkin totta, kuten Tšekin tasavalta korostaa, että komission on näytettävä toteen väitetty jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, jäsenvaltioiden on SEU 4 artiklan 3 kohdan perusteella kuitenkin autettava komissiota tämän tehtävän täyttämisessä, joka koostuu SEU 17 artiklan 1 kohdan mukaan muun muassa EUT-sopimuksen määräysten sekä toimielinten sen nojalla antamien säännösten soveltamisen valvonnasta (tuomio 2.9.2021, komissio v. Ruotsi (Jätevedenpuhdistamot), C-22/20, EU:C:2021:669, 144 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

61 Tšekin tasavalta alkoi kuitenkin vasta sen jälkeen, kun komissio oli antanut virallisen huomautuksen tiedoksi, ilmoittaa komissiolle niistä kansallisen oikeutensa säännöksistä, joilla sen mukaan pannaan täytäntöön tietyt direktiivin 2019/1937 säännökset.

62 Lisäksi tällaisten kansallisen oikeuden säännösten tiedoksi antamista jatkettiin koko menettelyn ajan 14.9.2022 saakka eli se loppui vain päivää ennen perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymistä, vaikka kyseiset säännökset olivat olleet voimassa Tšekin oikeusjärjestyksessä jo ennen kyseisen direktiivin antamista.

63 Kolmanneksi on muistutettava, että direktiivin säännökset on pantava täytäntöön kiistattoman sitovasti ja riittävän konkreettisesti, täsmällisesti ja selvästi, jotta täytettäisiin oikeusvarmuutta koskeva edellytys, jonka mukaan tapauksessa, jossa direktiivin tarkoituksena on luoda oikeuksia yksityisille oikeussubjekteille, näiden on voitava saada selville kaikki oikeutensa (tuomio 12.5.2022, U.I (Välillinen tulliedustaja), C-714/20, EU:C:2022:374, 59 kohta).

64 Koska Tšekin tasavallan ilmoittamiin kansallisen oikeuden säännöksiin ei sisälly viittausta direktiiviin 2019/1937, niiden ei voida katsoa täyttävän edellisessä kohdassa täsmennettyjä vaatimuksia.

65 Hallintokäytännöistä, joita Tšekin tasavalta pitää direktiivin 2019/1937 täytäntöönpanotoimena, on mainittava, että hallintokäytäntö, jota ei ole asianmukaisesti julkistettu, on luonteeltaan sellainen, että hallinto voi halutessaan muuttaa sitä, joten sitä ei voida pitää jäsenvaltioille EUT-sopimuksen nojalla kuuluvien velvoitteiden pätevänä täytäntöönpanona (tuomio 13.6.2024, komissio v. Unkari (Kansainvälisen suojelun hakijoiden vastaanotto II), C-123/22, EU:C:2024:493, 81 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

66 Neljänneksi direktiivin 2019/1937 tiettyjen säännösten, joiden saattaminen osaksi kansallista oikeutta Tšekin tasavallan mukaan ei ole tarpeen, merkityksettömyydestä on riittävää muistuttaa, ettei tällainen jäsenvaltion tekemä arviointi voi selvästikään riittää vapauttamaan jäsenvaltiota velvollisuudesta antaa direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset eikä sen velvollisuudesta ilmoittaa komissiolle kyseisen direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä (tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 88 kohta).

67 Siten on todettava, että Tšekin tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2019/1937 26 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut antanut 15.7.2022 päivätyssä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä siis ilmoittanut niistä komissiolle.

SEUT 260 artiklan 3 kohtaan perustuva vaatimus

Asianosaisten lausumat

68 Kiinteämääräisen hyvityksen määrän vahvistamiseksi komissio käyttää perustana vuoden 2023 tiedonannon 2 kohdassa tarkoitettuja yleisiä periaatteita ja saman tiedonannon 3 ja 4 kohdassa esitettyä laskentamenetelmää. Komissio mainitsee erityisesti, että kiinteämääräisen hyvityksen määrittämisen on perustuttava perustavanlaatuisiin perusteisiin, joita ovat rikkomisen vakavuus, sen kesto ja tarve varmistaa seuraamuksen varoittava vaikutus rikkomisen uusimisen estämiseksi.

69 Komissio muistuttaa ensinnäkin rikkomisen vakavuudesta, että vuoden 2023 tiedonannon perusteella sovellettavan kertoimen suuruus on vähintään 1 ja enintään 20. Komissio täsmentää, että kyseisen tiedonannon 3.2.2 kohdan mukaan se soveltaa järjestelmällisesti rikkomisen vakavuutta ilmaisevaa kerrointa 10, jos jäsenvaltio ei ilmoita mistään direktiivin täytäntöönpanemiseksi annetuista säännöksistä ja määräyksistä, ja kaikilla direktiivin täytäntöönpanossa ja kyseisten toimenpiteiden ilmoittamisessa olevilla puutteilla katsotaan olevan sama vakavuusaste riippumatta kyseessä olevan direktiivin säännösten luonteesta.

70 Toiseksi komissio esittää rikkomisen kestosta, että se on kiinteämääräisen hyvityksen laskemisen osalta niiden päivien lukumäärä, joina rikkominen jatkuu. Kesto lasketaan vuoden 2023 tiedonannon 4.2.1 kohdan mukaisesti, ja se on päivien lukumäärä sitä päivää seuraavasta päivästä, jona kyseisen direktiivin täytäntöönpanon määräaika on päättynyt, rikkomisen päättymispäivään.

71 Komissio mainitsee kolmanneksi kriteeristä, joka koskee tarvetta varmistaa seuraamuksen ehkäisevä vaikutus asianomaisen jäsenvaltion maksukyvyn perusteella, että se ilmaistaan kunkin jäsenvaltion osalta vuoden 2023 tiedonannon liitteessä I olevassa 3 kohdassa vahvistetulla kertoimella n. Sen laskeminen perustuu asianomaisen valtion BKT:n ja unionin keskimääräisen kansallisen BKT:n väliseen suhteeseen kerrottuna kyseisen valtion väestön ja unionin keskimääräisen väestön välisellä suhteella. Ensimmäisen suhteen painoarvo on kaksi kolmasosaa ja jälkimmäisen yksi kolmasosaa. Kyseisen 3 kohdan mukaan Tšekin tasavallan kerroin n on 0,49.

72 Siten komissio ehdottaa vuoden 2023 tiedonannon 4.2 kohdan mukaisesti rikkomisen vakavuutta ilmaisevan kertoimen 10 ja n-kertoimen 0,49 soveltamista. Näiden kahden tekijän tulo on sen mukaan kerrottava kyseisen tiedonannon liitteessä I olevassa 2 kohdassa vahvistetulla kiinteämääräisen hyvityksen kiinteällä vakiomäärällä eli 1 000 eurolla, jolloin saadaan 4 900 euron summa, joka kerrotaan mainitun tiedonannon 4.2.1. kohdan mukaisesti niiden päivien lukumäärällä, joina rikkominen jatkuu. Komissio esittää, että kiinteämääräinen hyvitys on määrättävä maksettavaksi sillä edellytyksellä, että se on suurempi kuin 1 372 000 euroa, joka on Tšekin tasavallalle vuoden 2023 tiedonannon liitteessä I olevassa 5 kohdassa vahvistettu kiinteämääräisen hyvityksen vähimmäismäärä.

73 Tšekin tasavalta väittää vastineessaan, että komission on jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen vakavuutta arvioidessaan otettava huomioon voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö. Koska oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aikana ilmoitetut säännökset mahdollistavat kyseisen jäsenvaltion mukaan tiettyjen direktiivin 2019/1937 säännösten täytäntöönpanon, ne on otettava yhdenvertaisen kohtelun periaatteen nojalla huomioon kiinteämääräisen hyvityksen määrää vahvistettaessa, koska komission on erotettava toisistaan tapaukset, joissa täytäntöönpano laiminlyödään kokonaan, ja tapaukset, joissa se laiminlyödään osittain. Tästä seuraa, että vakavuuskerroin ei voi sen mukaan olla suurempi kuin 4.

74 Kannevaatimusten mukauttamista koskevassa kirjelmässään, jonka komissio esitti 28.5.2024 Tšekin tasavallan ilmoitettua lakien 171/2023 ja 172/2023 voimaantulosta 1.8.2023, se ehdottaa, että niiden päivien lukumääränä, joina rikkominen jatkui, pidetään 18.12.2021 – eli direktiivin 2019/1937 täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättymistä seuraavan päivän – ja 31.7.2023 – eli kyseisen direktiivin täytäntöönpanon mahdollistavien lakien voimaantulopäivää edeltävän päivän – välistä aikaa. Tästä seuraa, että ehdotettu päiväkohtainen määrä 4 900 euroa (10x0,49x1000) on kerrottava rikkomisen kestoa vastaavien päivien lukumäärällä eli 591 päivällä. Vaadittu kiinteämääräisen hyvityksen määrä on siis 2 895 900 euroa.

75 Tšekin tasavalta esitti 17.6.2024 huomautuksensa, joissa kyseinen jäsenvaltio katsoo, että kun otetaan huomioon säännökset, joilla direktiivi 2019/1937 pannaan osittain täytäntöön ja jotka toimitettiin komissiolle oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn aikana, sekä Tšekin tasavallan osoittama yhteistyö, vakavuuskertoimen pitäisi olla korkeintaan 3.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

76 SEUT 260 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että kun komissio saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi SEUT 258 artiklan nojalla katsoessaan, että kyseessä oleva jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä velvollisuutensa ilmoittaa toimenpiteistä, joilla lainsäätämisjärjestystä noudattaen annettu direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, komissio voi, jos se katsoo tämän aiheelliseksi, ilmoittaa samalla sen olosuhteisiin nähden soveltuvaksi katsomansa kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon määrän, joka tämän jäsenvaltion olisi sen käsityksen mukaan suoritettava. SEUT 260 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa määrätään, että jos unionin tuomioistuin toteaa, ettei velvollisuutta ole täytetty, se voi määrätä asianomaisen jäsenvaltion suorittamaan kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon komission ilmoittaman määrän rajoissa, ja suoritus on maksettava unionin tuomioistuimen tuomiossaan määräämänä ajankohtana.

77 Koska – kuten edellä 67 kohdasta ilmenee – on osoitettu, että Tšekin tasavalta ei ollut 15.7.2022 päivätyssä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä antanut eikä näin ollen ilmoittanut komissiolle direktiivin 2019/1937 säännösten täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, näin todettu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen kuuluu SEUT 260 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan.

78 Lisäksi on muistutettava, että SEUT 260 artiklan 3 kohtaan sisältyvän mekanismin käyttöön ottamisella pyritään paitsi kannustamaan jäsenvaltioita lopettamaan mahdollisimman pian sellainen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, jolla olisi taipumus jatkua tällaisen määräyksen puuttuessa, myös keventämään ja nopeuttamaan menettelyä, jossa määrätään rahamääräisiä seuraamuksia lainsäätämisjärjestystä noudattaen annetun direktiivin kansallisista täytäntöönpanosäännöksistä ilmoittamista koskevan velvollisuuden laiminlyönnistä (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

79 Tämän tavoitteen saavuttamiseksi SEUT 260 artiklan 3 kohdassa määrätään muun muassa kiinteämääräisen hyvityksen määräämisestä rahamääräisenä seuraamuksena.

80 Kiinteämääräisen hyvityksen määrääminen perustuu niiden seurausten arviointiin, joita asianomaiselle jäsenvaltiolle kuuluvien velvoitteiden täyttämättä jättämisestä aiheutuu kyseessä oleville yksityisille ja julkisille eduille, erityisesti silloin, kun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta

jättäminen on jatkunut pitkään (ks. vastaavasti tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

81 Komissio on tältä osin perustellut vaadittujen rahamääräisten seuraamusten luonnetta ja määrää sekä ottanut tältä osin huomioon sen tiedonantojen kaltaiset suuntaviivat, joilla – vaikka ne eivät sido unionin tuomioistuinta – pyritään takaamaan komission toiminnan avoimuus, ennustettavuus ja oikeusvarmuus (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 60 kohta).

82 Kiinteämääräisen hyvityksen määräämisen tarkoituksenmukaisuudesta on todettava, että unionin tuomioistuimen on päätettävä kussakin asiassa sen käsiteltäväksi saatettuun tapaukseen liittyvien olosuhteiden perusteella ja sen mukaisesti, minkä verran sen mielestä tarvitaan taivuttelua ja ennaltaehkäisevyyttä, niistä rahamääräisistä seuraamuksista, jotka ovat asianmukaisia muun muassa vastaavien unionin oikeuden rikkomisten toistumisen ehkäisemiseksi (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

83 Nyt käsiteltävässä asiassa on katsottava, että huolimatta siitä, että Tšekin tasavalta teki oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn aikana yhteistyötä komission yksiköiden kanssa ja ilmoitti komissiolle olemassa olevista kansallisen oikeutensa säännöksistä, joilla tietyt direktiivin 2019/1937 säännökset voitiin panna täytäntöön, todettuun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämiseen liittyvien oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen kokonaisuus on osoitus siitä, että vastaavien unionin oikeuden rikkomisten toistumisen tehokas ehkäiseminen tulevaisuudessa voi edellyttää kiinteämääräisen hyvityksen määräämisen kaltaisen ehkäisevän toimenpiteen toteuttamista. Ensinnäkin Tšekin tasavalta ilmoitti komissiolle vasta sen jälkeen, kun komissio oli antanut 27.1.2022 päivätyn virallisen huomautuksen, niistä kansallisen oikeutensa säännöksistä, joilla se katsoi panevansa tietyt direktiivin 2019/1937 säännökset täytäntöön. Tämän jälkeen ilmoitukset jatkuivat 14.9.2022 saakka eli ne loppuivat vain päivää ennen 15.7.2022 päivätyssä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymistä, vaikka ilmoitetut säännökset olivat olleet voimassa kansallisessa oikeusjärjestyksessä jo ennen direktiivin 2019/1937 antamista. On vielä todettava, että ennen lakien 171/2023 ja 172/2023 voimaantuloa, joka tapahtui 1.8.2023, ilmoitetut säännökset eivät mahdollistaneet kyseisen direktiivin tehokasta, nimenomaista ja täysimääräistä täytäntöönpanoa, kuten edellä 64 kohdassa muistutettiin.

84 Kiinteämääräisen hyvityksen määrän laskemisesta on muistutettava, että SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukaan ainoastaan unionin tuomioistuimella on toimivalta määrätä jäsenvaltiolle rahamääräinen seuraamus. Kyseisen määräyksen nojalla aloitetussa menettelyssä unionin tuomioistuimella on kuitenkin vain rajoitettu harkintavalta, koska jos unionin tuomioistuin toteaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen, komission ehdotukset sitovat unionin tuomioistuinta sen rahamääräisen seuraamuksen luonteen osalta, jonka se voi määrätä, ja sen seuraamuksen enimmäismäärän osalta, jonka se voi vahvistaa (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

85 Käyttäessään asiaa koskevaa harkintavaltaansa, sellaisena kuin se on rajattu komission ehdotuksissa, unionin tuomioistuimen tehtävänä on vahvistaa se kiinteämääräisen hyvityksen määrä, joka jäsenvaltio voidaan SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla määrätä maksamaan, siten, että se on yhtäältä asianmukainen olosuhteiden kannalta ja toisaalta oikeassa suhteessa laiminlyöntiin. Merkityksellisiin tekijöihin kuuluvat tältä osin todetun laiminlyönnin vakavuus,

sen ajanjakson pituus, jona laiminlyönti on jatkunut, sekä kyseessä olevan jäsenvaltion maksukyky (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 68 ja 87 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

86 On myös muistutettava, että komission tiedonantojen kaltaiset suuntaviivat eivät sido unionin tuomioistuinta vaan ne palvelevat avoimuuden, ennustettavuuden ja oikeusvarmuuden toteutumista itse komission toiminnassa, kun kyseinen toimielin tekee ehdotuksia unionin tuomioistuimelle (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

87 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio tukeutui vuoden 2023 tiedonantoon perustellakseen vaatimustaan Tšekin tasavallan velvoittamisesta maksamaan kiinteämääräinen hyvitys ja määrittääkseen sen määrän.

88 Ensinnäkin todetun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen vakavuuden osalta vuoden 2023 tiedonannon 3.2. kohdasta ilmenee, että komission mukaan sitä, että jäsenvaltio ei ole ilmoittanut toimenpiteistä, joilla lainsäätämisjärjestystä noudattaen annettu direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, pidetään aina vakavana. Näin ollen tämä laiminlyönti oikeuttaa sen mukaan automaattisesti vakavuuskertoimen 10 soveltamisen.

89 Tšekin tasavalta riitauttaa kyseisen kertoimen tason ja sen automaattisen soveltamisen todetun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen olosuhteissa.

90 Tässä yhteydessä on muistutettava, että velvoite antaa säännökset ja määräykset direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja velvoite ilmoittaa niistä komissiolle ovat jäsenvaltioiden keskeisiä velvoitteita unionin oikeuden täyden tehokkuuden varmistamiseksi ja että näiden velvoitteiden noudattamatta jättämistä on näin ollen pidettävä selvästi vakavana (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

91 Nyt käsiteltävässä asiassa on korostettava, että direktiivi 2019/1937 on unionin oikeuden keskeinen väline siltä osin kuin siinä vahvistetaan sen 1 artiklan, luettuna yhdessä sen johdanto-osan ensimmäisen perustelukappaleen kanssa, nojalla yhteiset vähimmäisvaatimukset, joilla varmistetaan unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden tasapainoisen ja tehokkaan suojelun korkea taso aloilla, joilla tällaiset rikkomiset voivat erityisesti vahingoittaa yleistä etua. Kun kyseisellä direktiivillä perustetaan järjestelmä sellaisten henkilöiden suojelemiseksi, jotka ilmoittavat unionin oikeuden rikkomisesta ammatillisessa asiayhteydessä, sillä myötävaikutetaan yleisen edun loukkaamisen ehkäisemiseen erityisen herkillä aloilla, kuten julkisten hankintojen, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen, ympäristönsuojelun tai unionin taloudellisten etujen aloilla. Mainitun direktiivin säännöksissä säädetään siten sekä julkisen että yksityisen sektorin yksiköiden velvollisuudesta ottaa käyttöön sisäiset ilmoituskanavat sekä ilmoitusten vastaanotto- ja seurantamenettelyt, samalla kun taataan unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden oikeudet ja edellytykset, joiden täyttyessä he voivat saada näin säädetyn suojelun (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 73 kohta).

92 Se, että direktiivin 2019/1937 säännösten täytäntöönpano säädetyssä määräajassa laiminlyödään, vaarantaa väistämättä unionin oikeuden ja sen yhtenäisen ja tehokkaan soveltamisen, koska unionin oikeuden rikkomisista ei ehkä tehdä ilmoitusta, jos tällaisista rikkomisista tietoisia henkilöitä ei suojella mahdollisilta vastatoimilta (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 74 kohta).

93 Jäsenvaltiolle SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla määrättävien taloudellisten seuraamusten määrän on kuitenkin oltava asianmukainen olosuhteisiin nähden ja oikeassa suhteessa rikkomiseen nähden (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 75 kohta), kuten edellä 85 kohdassa muistutetaan.

94 Tästä syystä unionin tuomioistuin on katsonut, että saman rikkomisen vakavuutta ilmaisevan kertoimen automaattinen soveltaminen kaikissa tapauksissa, joissa direktiiviä ei ole pantu täysimääräisesti täytäntöön ja joissa siten kyseisen direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä ei ole ilmoitettu, on väistämättä esteenä rahamääräisten seuraamusten määrän mukauttamiselle rikkomiselle ominaisiin olosuhteisiin nähden ja oikeasuhteisten seuraamusten määräämiselle (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 76 kohta).

95 Tältä osin unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että jos oletetaan, että direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä ilmoittamista koskevan velvollisuuden laiminlyönnin on katsottava olevan yhtä vakava riippumatta siitä, mikä direktiivi on kyseessä, komissio ei voi mukauttaa rahamääräisiä seuraamuksia niiden seurausten perusteella, joita tämän velvoitteen täyttämättä jättämisestä aiheutuu yksityisille ja julkisille eduille, kuten vuoden 2023 tiedonannon 3.2.2 kohdassa todetaan (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 77 kohta).

96 Nyt käsiteltävässä asiassa Tšekin tasavalta väitti vastineessaan, että direktiivi 2019/1937 oli jo osittain saatettu osaksi Tšekin lainsäädäntöä.

97 Se ilmoitti komissiolle 21.3.2022 ja 14.9.2022 päivätyillä kahdella ilmoituksella muun muassa siviililakiin, hallintomenettelylakiin, työlakiin ja hallituksen asetukseen 145/2015 sisältyvistä säännöksistä, joilla sen mukaan voitiin panna 49 direktiivin 2019/1937 säännöstä täytäntöön.

98 Tässä tilanteessa on todettava, ettei ole osoitettu, että käsiteltävässä asiassa todetun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen seuraukset yksityisille ja julkisille eduille olisivat yhtä kielteisiä kuin siinä tapauksessa, että direktiiviä 2019/1937 ei olisi pantu lainkaan täytäntöön (ks. vastaavasti tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 92 kohta).

99 Tšekin tasavalta on kuitenkin itse myöntänyt vastineessaan, että ennen lakien 171/2023 ja 172/2023 voimaantuloa väärinkäytöksistä ilmoittajia suojaavat säännöt olivat hajallaan Tšekin oikeusjärjestyksessä eivätkä ne – toisin kuin direktiivin 2019/1937 26 artiklan 3 kohdassa edellytetään – sisältäneet nimenomaista viittausta kyseisten henkilöiden suojeluun.

100 Unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelua, sellaisena kuin siinä säädetään direktiivissä 2019/1937, koskevien erityisten ja selkeiden sääntöjen puuttuminen on kuitenkin esteenä näiden henkilöiden tehokkaalle suojelulle ja voi siten horjuttaa unionin oikeuden

yhtenäistä ja tehokasta soveltamista kyseisen direktiivin kattamilla aloilla (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 94 kohta).

101 Kuten edellä 91 kohdassa muistutettiin, kun direktiivillä 2019/1937 otetaan käyttöön henkilöiden, jotka ilmoittavat unionin oikeuden rikkomisesta ammatillisessa asiayhteydessä, korkeatasoinen suojelu, koska sillä myötävaikutetaan yleisen edun loukkaamisen ehkäisemiseen erityisen herkillä aloilla, kuten julkisten hankintojen, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen, ympäristönsuojelun tai unionin taloudellisten etujen aloilla (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 95 kohta).

102 Kuten edellä 92 kohdassa todetaan, tehokkaan suojelun puuttuessa henkilöt, jotka ovat tietoisia unionin oikeuden rikkomisesta näillä aloilla, saattavat olla vähemmän halukkaita ilmoittamaan niistä, koska he voivat näin tehdessään joutua vastatoimien kohteeksi (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 96 kohta).

103 Kun otetaan huomioon direktiivin 2019/1937 1 artiklassa, luettuna yhdessä sen johdanto-osan ensimmäisen perustelukappaleen kanssa, ilmaistu tavoite, kyseisen direktiivin täysimääräisen ja täsmällisen täytäntöönpanon edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten antamatta jättäminen on siten erityisen vakavaa (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 97 kohta).

104 Toiseksi rikkomisen keston arvioinnin yhteydessä on muistutettava, että siltä osin kuin on kyse sen ajanjakson alkamisajankohdasta, joka on otettava huomioon vahvistettaessa kiinteämääräisen hyvityksen määrä, kyseessä olevan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen keston arvioinnissa huomioon otettava päivämäärä ei ole komission perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisajankohta vaan kyseisessä direktiivissä sen täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättymispäivä (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

105 On kiistatonta, ettei Tšekin tasavalta ollut direktiivin 2019/1937 26 artiklan 1 kohdassa direktiivin täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättyessä eli 17.12.2021 antanut kaikkia kyseisen direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä eikä näin ollen myöskään ilmoittanut niistä komissiolle vastoin direktiivin 26 artiklan 3 kohdassa säädettyä. Tästä seuraa, että kyseessä oleva jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, joka päättyi vasta 1.8.2023, jolloin lait 171/2023 ja 172/2023 tulivat voimaan, jatkui yli puolitoista vuotta.

106 Kolmanneksi kyseessä olevan jäsenvaltion maksukyvyn osalta on todettava unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenevän, että – sanotun kuitenkaan vaikuttamatta komission mahdollisuuteen ehdottaa useisiin arviointiperusteisiin perustuvia rahamääräisiä seuraamuksia, jotta voidaan erityisesti säilyttää kohtuullinen ero eri jäsenvaltioiden välillä – tärkeimpänä tekijänä kyseisen jäsenvaltion maksukyvyn arvioimiseksi ja sen varmistamiseksi, että määrättävät seuraamukset ovat riittävän varoittavia ja oikeasuhteisia, jotta vastaavanlaisten unionin oikeuden rikkomisten toistuminen tulevaisuudessa voidaan tehokkaasti estää, on tukeuduttava jäsenvaltion BKT:hen (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 81 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

107 Tältä osin unionin tuomioistuin on toistuvasti todennut, että on otettava huomioon jäsenvaltion BKT:n viimeaikainen kehitys, sellaisena kuin se on ajankohtana, jolloin unionin tuomioistuin tutkii tosiseikat (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

108 Nyt käsiteltävässä asiassa n-kerroin, joka edustaa asianomaisen jäsenvaltion maksukykyä suhteessa muiden jäsenvaltioiden maksukykyyn ja jota komissio on soveltanut vuoden 2023 tiedonannon 3.4 ja 4.2 kohdan mukaisesti, määritellään seuraavien kahden tekijän painotettuna geometrisena keskiarvona: jäsenvaltioiden BKT:n keskiarvoon suhteutettu kyseisen jäsenvaltion BKT, jonka painoarvo n-kerrointa laskettaessa on kaksi kolmasosaa, ja jäsenvaltioiden keskimääräiseen asukaslukuun suhteutettu kyseisen jäsenvaltion asukasluku, jonka painoarvo n-kerrointa laskettaessa on yksi kolmasosa, kuten edellä 9 kohdassa mainitusta yhtälöstä ilmenee. Komissio perustelee tätä n-kertoimen laskentamenetelmää tavoitteella säilyttää kohtuullinen ero jäsenvaltioiden n-kertoimien välillä verrattuna ainoastaan jäsenvaltioiden BKT:hen perustuvaan laskelmaan ja tavoitteella varmistaa tietty vakaus n-kertoimen laskennassa, koska ei ole kovinkaan todennäköistä, että väestössä tapahtuu merkittävää vuosittaista vaihtelua (tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 83 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

109 Unionin tuomioistuin on kuitenkin todennut, että asianomaisen jäsenvaltion maksukyvyn määrittämiseksi n-kertoimen laskentamenetelmään ei voida sisällyttää demografista perustetta vuoden 2023 tiedonannon 3.4. ja 4.2. kohdassa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 25.4.2024, komissio v. Puola (Väärinkäytösten ilmoittajista annettu direktiivi), C-147/23, EU:C:2024:346, 84–86 kohta).

110 Kiinteämääräisen hyvityksen määrä on siten edellä 106 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti – ja koska komissio ei ole esittänyt merkityksellistä arviointiperustetta, jolla varmistettaisiin laskennan vakaus ja säilytettäisiin kohtuullinen ero jäsenvaltioiden n-kertoimien välillä – laskettava Tšekin tasavallan kolmen viimeisen vuoden keskimääräisen BKT:n perusteella.

111 Edellä esitetyn perusteella ja sen harkintavallan valossa, joka unionin tuomioistuimelle annetaan SEUT 260 artiklan 3 kohdassa, jossa määrätään, että unionin tuomioistuin ei voi määrätä maksettavaksi kiinteämääräistä hyvitystä, joka ylittää komission ilmoittaman määrän, on katsottava, että direktiivin 2019/1937 26 artiklan 1 ja 3 kohdan rikkomista vastaavien unionin oikeuden täyden tehokkuuden vaarantavien rikkomisten toistumisen estämiseksi tehokkaasti tulevaisuudessa on määrättävä maksettavaksi kiinteämääräinen hyvitys, jonka määräksi on vahvistettava 2 300 000 euroa.

Oikeudenkäyntikulut

112 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Tšekin tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja Tšekin tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja lisäksi korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

113 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Kyseisen määräyksen mukaisesti Belgian kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Tšekin tasavalta ei ole noudattanut unionin oikeuden rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden suojelusta 23.10.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1937 26 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä siten ilmoittanut niistä Euroopan komissiolle sen 15.7.2022 antamassa perustellussa lausunnossa asettamassa määräajassa.**

2) **Tšekin tasavalta velvoitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 2 300 000 euron suuruinen kiinteämääräinen hyvitys.**

3) **Tšekin tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**

4) **Belgian kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset